

talelse, som det ærede Medlem ikke kan være uvidende om er kommen baade mundtlig og skriftlig til Orde paa mangfoldige Steder, navnlig med Hensyn til den Maade, hvorpaa de kommunale Raad have udført Alderdomsforsørgelsesloven og andre Love. Jeg er derfor fuldt berettiget til at reservere mig imod, at jeg, naar jeg er med til de Ændringsforslag, Flertallet har stillet, dermed har villet deltage i de Angreb, der ere rejste mod de kommunale Raad.

Der faldt en Udtalelse fra det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) om, at jeg talte som en ung Mand. Se det betragter jeg som en Ros. Jeg tror, det er en Egenskab, vi skulle lægge os efter, selv om vi blive gamle af Aar, dog at være unge i Sind og Tankegang, og den Erfaring, jeg har erhvervet mig paa det kommunale Omraade — den er ikke saa kort, idet jeg har haft den Ære at være bleven valgt til Sogneraadsformand og Amsraadsmedlem i en Række af Aar — har ikke gjort mig bange for at gaa til en Udvidelse af Valgretten, naar det sker samtidig med Indførelsen af Forholdstalsvalg. Men jeg har tidligere haft Lejlighed til at motivere min Stilling til dette Punkt, og det skal jeg derfor ikke spille Tiden med at komme tilbage til her. Til det ærede Medlem for Aalborg (N. L. Christensen) skal jeg kun sige, at jeg selvfølgelig ogsaa vil have en Aldersgrænse. Det undrer mig kun, at det ærede Medlem, naar han forsvarer den Aldersgrænse, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) har sat, ikke er bleven opmærksom paa, at det Forslag, der her foreligger fra Socialdemokratiets Side, ikke med Hensyn til Aldersgrænsen er i fuld Overensstemmelse med Socialdemokratiets Katekismus. Saa vidt jeg ved, er Programmet det, at Aldersgrænsen skal sættes ved 22 Aar (Afbrydelse) . . . ja det tror jeg; hvis jeg tager fejl, kan det ærede Medlem jo rette mig. Men det undrer mig kun, at det ærede Medlem, naar han tager Særstandpunkt, ikke følger sit eget Partis Program, men tager Standpunkt mellem det her foreliggende og Socialdemokratiets eget oprindelige Program. Det undrer mig for Resten ogsaa, at de Herrer absolut ville have Valgret og Valgbarhed uden nogen Forpligtelse til at svare Skat til Kommunen. Jeg vidste ikke rettere, end at Socialdemokraternes Devise lød saaledes: „Ingen Rettigheder uden Pligter og ingen Pligter uden Rettigheder“. Derfor kan jeg ikke følge d'Hr. paa dette Punkt, men er enig med Flertallet.

Ordføreren (P. Christensen): Til det ærede Medlem for Aalborg (N. L. Christensen), der atter talte om Grænsen, skal jeg sige, at man jo altid kan strides om, hvor Grænsen skal sættes, men jeg gentager, at i det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), er Grænsen heller ikke trukket udelukkende ved 25 Aars Alderen. Det kan enhver overbevise sig om ved at se paa Forslaget. Det ærede Medlem for Aalborg fremdrog, hvorledes man havde søgt at udelukke en Klasse Medborgere fra den kommunale Valgret, skønt de selv tilbød at opfylde Betingelserne for at afgive deres Stemmer. Jeg er fuldt ud enig med ham i Beklagelsen heraf, men jeg ser ikke rettere, end at de bestaaende kommunale Love absolut hjemle disse Folk Ret til at komme paa Skattelisten — ogsaa efter at have hørt den ærede Ministers Fortolkning ved 1ste Behandling — og derved tillige Ret som kommunale Vælgere. Over for de ærede Medlemmer for Give (N. C. Jensen) og for Tisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave), der stadig ønske, at Sogneraadene skulle have Lov til at fastsætte Tiden for Valget til en anden end foreslaaet i Lovforslaget, skal jeg kun gentage, hvad jeg sagde før, at det eneste, der opnaas ved dette Forslag, er at fritage Valgbestyrelsens Medlemmer for at sidde i Valglokalet til Kl. 8 Aften en Gang hvert 3dje Aar. (Afbrydelse). Jaja, lad gaa, de kunne opnaa en Ting til, nemlig at afskære en Del Vælgere fra at tjene den Dagløn, de maaske have haardt Brug for, hvis de ville udøve deres Valgret. — Det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage), der lod til at være mod Sædvane meget gnaven, skal jeg ikke tage saa højtidelig paa, som han syntes at tage paa mig. Jeg vil dog sige, at naar han omtalte, at jeg havde sagt, at denne Sag var baaret frem af Venstres bedste Navne, og at jeg selv skulde regne mig dertil, saa var jeg jo saa forsigtig at føje til: op igennem 70erne og 80erne, og da jeg først blev valgt i 1890, kan det ærede Medlem se, at han har ramt fejl med sin ellers saa vittige Bemærkning. Jeg beklager, at det ærede Medlem er saa bitter i Sindet. Jeg roste jo dog det ærede Medlem og har tidligere gjort det, fordi han repræsenterer en saa udviklet Kreds som Fredensborg, hvor man i vor Tid har givet Kvæget Stemmeret. Jeg synes derfor ikke, det ærede Medlem behøvede at være saa gnaven. Den eneste Fejl, dette ellers saa elskværdige Medlem har, er hans Spøgelsefrygt for